

ဒဂုန်ရွှေမျှား
ကမ္ဘာလှည့်အောက်ဝယ်

ဒဂုန်ရွှေမျှား (၁၈၉၅- ၁၉၈၂)

ဒဂုန်ရွှေမျှားသည် ၁၈၉၅ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၂) ရက်နေ့တွင် ပြည်မြို့၌ အဖကုန်သည် ဦးချစ်ထွန်း၊ အမိဒေါ်စော (စောကလေး)တို့ မှ မွေးဖွားခဲ့သော တစ်ဦးတည်းသောသားဖြစ်သည်။ ။ အမည်ရင်း ဦးတင်၊ ငယ်စဉ်က အိမ်တွင် မြန်မာ-အင်္ဂလိပ်ဆရာများ ဖြင့် ပညာစတင်သင်ကြားခဲ့ပြီး တတိယတန်းမှ စ၍ ပြည်မြို့ အစိုးရဟိုက်စကူးကျောင်းတွင် တတိယတန်းမှ ဒသမတန်း အောင်သည် အထိ သင်ကြားခဲ့သည်။ ။ ၁၉၁၃-၁၄ခုနှစ်တွင် ဒသမတန်း အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ။ ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်တွင် ခေတ္တမျှ တက်ရောက် သင်ကြားခဲ့သည်။ ။ နောက် စပါးကုန်သည် အလုပ်လုပ်သည်။ ။ ထိုသို့လုပ်ရင်း စပါးကုန်သည် ၊ မြေပိုင်ရှင်၊ သမာဓိမြို့ဝန် ဦးပြူး၏ သမီး ဒေါ်သိန်းခင်နှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ ။ ၁၉၂၇ ခုနှစ်တွင် ရှေ့နေစာမေးပွဲ အောင်မြင်၍ ရှေ့နေဘဝ၊ နောက် သတင်းစာ ကိုယ်စားလှယ်၊ သတင်းထောက်၊ စာရေးဆရာ၊ အယ်ဒီတာ ဘဝများကိုရရှိခဲ့ပြီး စစ်ကြိုခေတ်၊ မြန်မာ စာရေးဆရာများ ပေါ်ဦးပေါ်ဖျား ကာလမှာ ပင် "ပြည်မောင်တင်" ကလောင်အမည်၊ နောင် "ဒဂုန်ရွှေမျှား" ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ။

၁၉၁၇ ခုနှစ် မတ်လတွင် သူရိယမဂ္ဂဇင်း ထွက်ပေါ်လာသောအခါ "

ဝတ္ထုရေးသူများကို ဆုပေးမည့် အကြောင်း" ပါလာသဖြင့် "ဝီလျံရှိတ်စ ဝီးယား"(William Shakespere) ၏ " အော်သယ်လို" (Othello) ပြဇာတ် ပုံဝတ္ထုကို မြန်မာမှုပြု၍ "ချင်းဗိုလ်မောင်တက်တူ" အမည်ခံပြီး ပါဝင် ယှဉ်ပြိုင်ရာ မေလထုတ် သူရိယမဂ္ဂဇင်း (ရေးသူဆုရသည်) ကဏ္ဍတွင် စတင်ဖော်ပြခံရသည် ။ ဆုငွေ ၁၅/ ကျပ်ရသည် ။ ဒဂုန်ရွှေမျှား၏ ပထမ ဦးဆုံး ဝတ္ထုတိုလက်ရာ ဖြစ်သည် ။ နောက် သူရိယ၊ ဒဂုန်၊ မြန်မာ့ အလင်း၊ ကြည်တော်မူ အစရှိသော မဂ္ဂဇင်းများ တွင် ဝတ္ထုစာပေလက် ရာများ ဆက်လက်ရေးသားခဲ့သည် ။ ဆောင်းပါးအနေဖြင့် သူရိယ မဂ္ဂဇင်းမှာ ပင် Wide World မဂ္ဂဇင်းမှ ဂျာမန်စစ်သုံ့ပန်း အင်္ဂလိပ် စစ်ဗိုလ် တစ်ယောက် အကြောင်း ဆောင်းပါးသည် ဒဂုန်ရွှေမျှား၏ ပထမဦးဆုံး ဆောင်းပါးလက်ရာ ဖြစ်သည် ။

ပထမဦးဆုံး မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုရှည်"လျှို့ဝှက်သော စာအိတ်ကြီး" (The Secret Envelope) သည် ပြည်တော်မူ မဂ္ဂဇင်းတွင် စတင်ရေးသားခဲ့ပြီး ပြည်တော်မူ ကုမ္ပဏီမှ ပင် သုံးမတ်တန် လုံးချင်းစာအုပ်အဖြစ် စတင် ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည် ။ ဘားမင်းနီးယား ဖလင်ရှပ်ရှင် ကုမ္ပဏီမှ ဒါရိုက်တာ ဦးထိန် လာရောက် ဝယ်ယူပြီး ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးခဲ့ရာ ၁၉၂၃ ခုနှစ်တွင် ရုံတင်ပြသခဲ့ရသည် ။

ဂျပန်ခေတ်တွင် ကုန်သည် အဖြစ် လုပ်ကိုင်ရင်း အစိုးရ ပြန်ကြားရေးဌာနတွင် လက်ထောက် အယ်ဒီတာ၊ စစ်ပြီးခေတ်တွင် ယနေ့အမျိုးသမီးမဂ္ဂဇင်း၊ သတင်းစုံ (Tib Bit) ဂျာနယ်၊ ဗမာခေတ်နှင့် ရှေ့ဆောင်သတင်းစာများ ၌ သတင်းအယ်ဒီတာ၊ နောက် စာပေဗိမာန်တွင် စာပြု၊ လက်ထောက် စာတည်း စသဖြင့် လုပ်ကိုင်ခဲ့သည် ။ ဒဂုန်ရွှေမျှားသည် ၁၉၁၄ ခုနှစ်မှ အစပြု၍ ကွယ်လွန်သည် အထိ စာရေးသက် (၅၈) နှစ်အတွင်း စာအုပ်လုံးချင်း (၆၀)ကျော် (စုံထောက် ဦးထင်ကျော်၊ ထောင်

မင်းသား ဦးဘိုးထော်၊ ကလိန်မောင်မောင်ထွန်း၊ အင်မ်ကြာရိုး၊ စောရမောင်၊ ကလိမ်ခြုံရှေ့နေ အစရှိသောပင်ကိုရေးနှင့် မှီငြမ်း ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် အပါအဝင် ဝတ္ထုတိုပေါင်း (၄၇၃)ပုဒ်၊ ဘာသာပြန်နှင့် မှီငြမ်း ဝတ္ထုတို/ရှည် (၁၁၆) ပုဒ်၊ ဘာသာပြန်နှင့် မှီငြမ်း ပြုစာအုပ် (၆၁)အုပ်၊ ပင်ကိုရေးဝတ္ထုစာအုပ် (၁၉) အုပ်၊ ဘာသာပြန်နှင့် ပင်ကိုရေးဆောင်းပါးပေါင်း (၁၄၇)ပုဒ်၊ ဘဝအတွေ့အကြုံ စာအုပ် (၁) အုပ်)စသဖြင့် ရေးသား ထုတ်ဝေခဲ့ရသည်။ ။

ဒဂုန်ရွှေမျှားသည် စာပေဆု သုံးကြိမ်ရရှိခဲ့ရာ ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် စာပေဗိမာန် ဘာသာပြန်ဆုအဖြစ် "ရော်ဘင်ဆင်ကရူးဆိုး" (Robinson Crusoe) စာအုပ်ဖြင့် ပထမဦးဆုံး အကြိမ် ရရှိခဲ့ပြီး၊ ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် အမျိုးသားစာပေဆု၊ အနုပညာစာပေ ဘာသာပြန် ဝတ္ထုဆုအား "မြို့ဝန်မင်း၏ ဘဝခရီး" (The Mayer of Casterbridge) ဝတ္ထုဖြင့် ရရှိခဲ့သည်။ ။

နောက်ဆုံး ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် စာပေဗိမာန် စာမူပြိုင်ပွဲ၊ ဘာသာပြန် စာပေဆုအဖြစ် "မွန်းတည့်ရန် (၂) မိနစ်အလို" စာအုပ် (စာမူ) ဖြင့် ဒုတိယဆု ရရှိခဲ့သည်။ ။

ဝတ္ထုစာပေ လက်ရာများ အပြင် ခရီးသွားစာပေ၊ စာပေသမိုင်းစာပေ "မြန်မာနိုင်ငံ စာပေဆုများ " ပထမတွဲ၊ ကိုယ်တိုင်ရေး အတ္ထုပ္ပတ္တိစာပေ (ဘဝနှင့် အတွေ့အကြုံ (Quality) စာအုပ်တိုက်၊ ၂၀၁၀ ဒုတိယအကြိမ်)၊ ရုပ်ပုံလွှာဆောင်းပါးများ (ဂျာနယ်ကျော် ဦးချစ်မောင်၊ မင်းဆွေ စသဖြင့်) ရေးသားပြုစုခဲ့သည်။ ။

ဆရာကြီးဒဂုန်ရွှေမျှားသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ မေလ (၂၈) ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့ နေအိမ်၌ ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ။ အသက် (၈၇) နှစ် အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာ စိန်ဖေတင် (ကွယ်လွန်) အ

ပါအဝင် သားသမီး (၅) ဦး ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ။

ယခုအခါ ဆရာကြီးရေးသားခဲ့သော စာပေလက်ရာများ အားလုံး အား လက်လှမ်းမီသလောက် ရှာဖွေလျက် Quality စာအုပ်တိုက်မှ တစိုက်မတ်မတ် ထုတ်ဝေလျက် ရှိပါသည်။ ။

* * *

အခန်း(၁)

ထိုအချိန်သည် ကား ခရစ်သက္ကရာဇ်-၁၆၃၀ ပြည့်နှစ်ဖြစ်၍ ပြင်သစ် ရာဇဝင် တွင် ထင်ရှားခဲ့သောအချိန် ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုအချိန်၌ ဥရောပတိုက် တစ်တိုက်လုံးတွင် ဘာသာရေး ဂိုဏ်းကွဲမှုနှင့် ပတ်သက်၍ တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် အကြီးအကျယ် စစ်ပွဲကြီးများ ဖြစ်ပွားလျက်ရှိရာ တစ်ဖက်၌ ရိုမင်ကက်သလစ်ဂိုဏ်းဖြစ်၍ အခြား တစ်ဖက်တွင် ပရိုတက်စတင့်ဂိုဏ်း ဖြစ်၏။ ပထမတွင် ပြင်သစ်မှာ ပြည်တွင်းမငြိမ် မသက်မှုကြောင့် အားနည်းလေရကား ထိုစစ်ပွဲများ တွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲခြင်းမပြုနိုင် ချေ။

ထိုအခါက ပြင်သစ်နိုင်ငံကို တေဒသမမြောက် လူဝီဘုရင် အုပ်ချုပ် လျက်ရှိရာ ၎င်း၏ နန်းရင်းဝန်ကြီးမှာ တန်ခိုးအာဏာ ကြီးမားလှသော ဗရင်ဂျီရဟန်းမင်း၏ အတိုင်ပင်ခံ " ကာဒီနယ် ရစ်ချလူး" ဖြစ်၏။ ဘုရင်

နှင့် ရစ်ချလူးတို့ သည် ပြင်သစ် နိုင်ငံတွင် ဗဟိုအစိုးရတည်ထောင်ရန် စိတ်အားထက်သန်လှသည့် အတိုင်း အထူးကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်လျက် ရှိကြ၏။ သို့သော် ဤသို့ပြုလုပ်ရန် အနှောင့်အယှက် နှစ်ခုက ရှိနေသေး၏။

ပထမအချက်မှာ ပြင်သစ်လူမျိုး ပရိတ်တက်စတင့် ဂိုဏ်းသားများမှာ အတော် အတန် အင်အားကောင်းလျက် ရှိနေရုံမျှမက အခြားပရိတ်တက်စတင့် ဂိုဏ်းဝင် နိုင်ငံများမှ အကူအညီကိုပါ တောင်းယူထားပြီးလျှင် မိမိတိုင်းပြည် အစိုးရကို တော်လှန်ခြင်း ဖြစ်၏။ ဒုတိယအချက်သည် ကားအမတ်ကြီးများ ၏ တန်ခိုးအာဏာလွှမ်းမိုးခြင်းပင် ဖြစ်လေသည် ။ ပြင်သစ်လူမျိုး ပရိတ်တက်စတင့် ဂိုဏ်းသားများ အား " ဟယူးဂျီးနော့ " ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။

ဤဝတ္ထုမစမီ ဟယူးဂျီးနော့များ သည် ပြင်သစ် ရေတပ်ကလေးကို သိမ်းပိုက် လိုက်ပြီးလျှင် " လာရီရှယ်လီ " ခေါ် ခံတပ်မြို့တစ်မြို့ကိုပင် သိမ်းပိုက်လိုက်ပြီး ဖြစ်၏။ ၎င်းတို့ သည် အင်္ဂလန်မှ အကူအညီရရန် ကတိရပြီးဖြစ်သည့် အတိုင်း ပြင်သစ် ဘုရင်နှင့် တကွ ရဟန်းမင်းကြီး၏ အတိုင်ပင်ခံ ကာဒီနယ်အား ပုန်ကန်လေသည် ။ သို့သော် ကာဒီနယ်ရစ်ချလူးကား ဩဇာတိက္ကမနှင့် ပြည့်စုံ၍ တန်ခိုးအာဏာကြီး မားသူဖြစ်သည့် အတိုင်း ဟယူးဂျီးနော့များအား အောင်မြင်စွာတွန်းလှန်ဖြိုဖျက်လျက်ရှိ၏။ ပြင်သစ်ပြည်တစ်ပြည်လုံးမှာ ကမ္ဘာလူနီဝတ်လုံကြီးကို ဝတ်ရုံဆင် မြန်းသူ - ကာဒီနယ်ရစ်ချလူး၏ ဩဇာလွှမ်းမိုးလျက် ရှိလေသည် ။ သို့သော် ... နိုင်ငံတွင် သူ၏ တန်ခိုးအာဏာကို တိတ်တိတ်ခိုး ဖောက်ဖျက်သူများ လည်း ရှိပြီး လျှင် ဟယူးဂျီးနော့များ သည် ကာဒီနယ်ရစ်ချလူးအပေါ်တွင် အလွန်မုန်းတီး လျက် ရှိကြလေသည် ။

အမတ်ကြီးများ ၏ တန်ခိုးအာဏာကို နှိမ်နင်းနိုင်ရန် ရစ်ချလူးသည် ပညတ် ချက်တစ်ခု ထုတ်ပြန်ကြေညာရာ ၎င်းပညတ်ချက်မှာ လူနှစ်ယောက် ဓားချင်း ယှဉ်ပြိုင်ကစားခြင်းကို တားမြစ်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ။
ထိုအခါ ပြင်သစ်ပြည်ရှိ

" နိုဘယ် " ခေါ် မူးမတ်ကြီးများမှာ ပစ္စည်းဥစ္စာ ခြွေရံသင်းပင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍ ဥပဒေကို သူတို့ လက်တွင်းသို့ယူကာ သူတို့ ၏ အရှုပ်အရှင်း များကို ပြင်သစ်ရုံးတော်က တရားဥပဒေနှင့် ရှင်းလင်းသည် ကို မနာယူဘဲ ဓားချင်းယှဉ်ပြိုင်ခုတ်ခြင်းဖြင့် အနိုင်ရသူသည် အမှန်ပြုလုပ်သူ ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ကြလေသည်။ ။ သို့ဖြစ်၍ ရစ်ချလူး၏ ပညတ်ချက်မှာ ၎င်းကို ပိတ်ပင်တားဆီးရန် ဖြစ်လေသည်။ ။ မူးမတ်များကမူ ဓားချင်း ယှဉ်ပြိုင် ခုတ်ရခြင်းသာ တရားနည်းလမ်း မှန်ကန်ကြောင်းနှင့် ခိုင်မာစွာ ခုခံငြင်းဆိုလျက် ရှိ၏။ ကာဒီနယ်၏ ပညတ်ချက်မှာ လူနှစ်ယောက် ဓားချင်း ယှဉ်ပြိုင်ခုတ်လျှင် သေဒဏ်အပြစ်ပေးမည် ဖြစ်လေသည်။ ။

ဘုရင်၏ မယ်တော် မိဖုရားကြီးသည် "ကာဒီနယ်ရစ်ချလူး" အား မုန်းတီးသူ ဖြစ်ရာ ရစ်ချလူး၏ ရန်သူတို့ နှင့် ပင် ပူးပေါင်းကြံစည်လျက် ရှိ၏။ ရစ်ချလူးသည် တိုင်းပြည်ကို ပုန်ကန်ခြားနားရန် ကြံစည်လျက်ရှိကြောင်းဖြင့် လူဝီဘုရင်ကိုပင် ကုန်းချောလျက် ရှိလေသည်။ ။ ကာဒီနယ်၏ အသက်သည် ကား အပ်ချည်မျှင်ပေါ် တွင် လမ်းသွားသကဲ့သို့ ရှိနေ၏။ ။ ဘုရင်သည် ရစ်ချလူးအား အတွေ့မခံဘဲ အခြွေအရံ များ သည် လည်း ၎င်း၏ အပါးမှ တဖြည်းဖြည်း ဖဲခွာစပြုလေပြီ။ သို့သော် ... နောက်ဆုံးတွင် ဘုရင်ကြီးသည် ရစ်ချလူး၏ သစ္စာရှိပုံကို သိရှိလာသည် နှင့် ရစ်ချလူးသည် ယခင်က တန်ခိုးအာဏာများကို ပြန်၍ ရရှိခဲ့လေသည်။ ။ ရစ်ချလူးတန်ခိုး အာဏာ မွေးမှီ န်သွားသော အချိန်သည် ကား ၁၆၃၀ - ခုနှစ်၊

နီဝင်ဘာလ ဖြစ်၏။

* * *

ပါရစ်မြို့တော်ရှိ "ဇာတန်" ပျော်ပွဲစားရုံတွင် တစ်နေရာ၌ ကျွန်ုပ် "ဒီဗရော"သည် ကစားဝိုင်း တစ်ဝိုင်းတွင် ပါဝင်ကစားလျက်ရှိ၏။ သို့ရှိစဉ် ကျွန်ုပ်တို့ ဝိုင်းထဲ က လူငယ်တစ်ယောက်က ...

" ခင်ဗျား ဖဲက တေးဖဲတွေပဲဗျ"

ဟု လှမ်း၍ အော် လိုက်လေသည် ။ ထိုသူသည် ကျွန်ုပ်က ပြန်၍ ခက်ထန်စွာ ဆဲဆိုရေရွတ် မည်ကို စောင့်၍ နေ၏။ သို့သော် ဤသို့ ပြုလုပ်ခြင်းကား ဒီဗရော၏ လုပ်လေ့လုပ်ထ မဟုတ်ပေ။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုသူကို လှည့်၍ မျှပင် မကြည့်ဘဲ လှည့်၍ ကြည့်မည့် အစား ကစားသူ များ ၏ မျက်နှာများကိုသာ ပြီး၍ ကြည့် လိုက်လေသည် ။

ထိုသူများ ထဲတွင် အမတ်ကြီး "ဒီဖွန်ဗာ" မှ တစ်ပါး မည်သူကိုမျှ ကျွန်ုပ် အရေး စိုက်ရန်မရှိသဖြင့် နောက်ဆုံး၌ ကျွန်ုပ်သည် မတ်တတ် ရပ်လိုက်ပြီးလျှင် ပြောသူ အင်္ဂလိပ်၏ မျက်နှာကို အံ့ကြိတ်၍ ကြည့် လိုက်လေသည် ။

"ဟေ့ ... အင်္ဂလိပ်ကောင် ဘာပြောတယ်ကွ ... တေးဖဲတွေ ဟုတ်စ။ ဒါမျိုးက ကစားသမားတွေကို လိမ်တာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ကျောင်းသားတွေ သာ ညာရိုက်နိုင်တာ"

" ဟုတ်တယ်လေ၊ တေးဖဲတွေလို့ ကျုပ်ပြောတယ် ဘာဖြစ်သလဲ ... အရင် အလှည့်က ကျုပ်လက်ထဲမှာ ဘာမှ မရှိဘဲနဲ့ ခင်ဗျားက သဒ္ဓါပြန်

လောင်းလိုက် တယ် မဟုတ်လားဟင်။ အဲဒီဟာ ခင်ဗျား သိလို့ ပေါ့ဗျ။ ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ညာရိုက် တာပဲ"

"ဟုတ်ပါတယ် ... ခင်ဗျားကို ညာရိုက်ရတာ သိပ်လွယ်တာပဲ။ ဘာဖြစ်လို့ လည်း ဆိုတော့ ခင်ဗျားက မှန်ကို နောက်ကထားပြီး ကစားတဲ့ လူကိုဗျ"

ထိုအခါ တစ်ဝိုင်းလုံးက ဝေါခနဲ ရယ်မော လိုက်လေသည် ။ ရယ်သံများ ရပ်စဲ သောအခါ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုသူအား တံခါးပေါက်ဆီသို့ ညွှန်ပြလျက် ...

"စိန့်ဂျိမ်းဘုရားရှိခိုးကျောင်းရဲ့ နောက်မှ ကွက်လပ်ကလေးတစ်ခုရှိတယ်ဗျ။ အဲဒီကို ကျုပ်နဲ့ အတူ ခင်ဗျား လိုက်ခဲ့ပါလား"

"စိန့် လိုက်လေ ... သွားချင်ရင် ငရဲပြည်ထိအောင် သွားလိုက် ... ကျုပ် လိုက် မယ်"

ဤသည် ကား ... ကျွန်ုပ်တို့ ဓားချင်းယှဉ်ခုတ်ရန် ချိန်းလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ရာ အမတ်ကြီး ဒီဗွန်ဗာက ဝင်၍ ရိုသေလေးစားလောက်သော လူကြီးလူကောင်း တစ်ယောက်၏ လေသံဖြင့် ...

"မလုပ်ကြပါနဲ့ ... မောင်တို့ ရယ်။ မင်းတို့ ဥစ္စာ နည်းနည်း လွန်ပြီ ထင်တယ်။ ငါပြောတဲ့ စကားကို နားထောင်ကြပါကွယ်။ ဓားချင်း ယှဉ်ခုတ်တာကို ကာဒီနယ်က ပညတ်ထားတယ် မဟုတ်လားကွဲ့။ ဒီတစ်ခါတော့ ချမ်းသာပေးမယ် မဟုတ်လား မောင်။ အရင်တစ်ခါကလည်း လက်မတင်ကလေး မင်း လွတ်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ဟိုသူငယ် အေးအေးသွားပါစေကွယ်။ ပြီးတော့ ... လူချင်း ယှဉ် လိုက်ရင်လည်း ဟိုသူငယ်ဟာ ကလေးသာသာ ရှိပါသေးတယ်"

"အသက်က ပဓာနမဟုတ်ပါဘူး ဦးလေးရဲ့ ၊ ကလေးသာသာရှိတဲ့ အကောင် က ကျွန်တော့်ကိုတော့ စော်ကားရဲသလား"

ထိုအခါ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး သူငယ်က ...

"ကျွန်တော် ပြောမိတဲ့ စကားအတွက် ကျွန်တော် ရှင်းပါမယ်။ ဒီမှာ မစ္စတာ ဖွန်ဗာ ကျွန်တော့်အတွက် ဝင်ပြောမနေပါနဲ့ တော့ ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်နဲ့ ဒီက

မိတ်ဆွေနဲ့ ဒီအချက်ကို ရှင်းဖို့ သာ ခွင့်ပြုပါတော့"

"အဲဒါ ကောင်းတယ်"

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ရာ အမတ်ကြီးလည်း ကျွန်ုပ်တို့ အား လမ်းဖယ်၍ ပေး လိုက်လေသည် ။ ဇာတန်ပျော်ပွဲစားရုံကား စိန့်ဂျိမ်း ဘုရားရှိခိုးကျောင်းနှင့် ခြေလှမ်း တစ်ရာမျှသာဝေး၍ ကျွန်ုပ်တို့ လည်း နှစ်ယောက်သဘောတူ သွားရောက်ကြရာ ကစားပိုင်းမှ လူတစ်ဝက်မျှ ကျွန်ုပ်တို့ နောက်မှ ပါလာခဲ့လေသည် ။ သို့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ လူတစ်စုလည်း သမံတလင်း ကိုင်ထားသော လေးထောင့်ပုံ ကွက်လပ် ကလေးရှိရာသို့ အနှောင့်အယှက် တစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ ဝင်ခဲ့ကြလေ၏။

အင်္ဂလိပ်လူမျိုးကလေးသည် သူ၏ အင်္ကျီများကို ချွတ်လိုက်ရာ အကယ်ပင် ကလေးသာသာမျှ ရှိနေသော သူ၏ ရုပ်ရည်အသွင်အပြင်ကို ကျွန်ုပ်မြင်ရ၏။ ရွှေရောင်တောက်သော ဆံပင်ကလေး များ သည် သူ၏ နဖူးထက်တွင် ပျံ့ဝဲလျက် ရှိ၏။ သူ့မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်ရုံမျှနှင့် ကျွန်ုပ်၏ စိတ်တွင်း တင်ကြိုသိမြင်နိုင်သော အာရုံတစ်ခု ဘွားခနဲ ပေါ်လာသကဲ့သို့ ရှိလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း သူ့အား ဦးညွှတ်ပြီးနောက် ...

" ခင်ဗျားရဲ့ အမှုကို ထမ်းဆောင်ရန် အသင့်ရှိနေပါပြီ"

ဟု ပြောလိုက်၏။

သူသည် ကျွန်ုပ်အား ပြန်၍ ဦးညွှတ်လိုက်ပြီးနောက် ထုံးစံအတိုင်း ရှေးဦးစွာ ဓားချင်း ယှက်လိုက်၏။ တစ်ချက်နှစ်ချက်မျှ ခုတ်မိလျှင်ပင် သူသည် ဓားသမား တစ်ယောက်မဟုတ်ကြောင်း ကျွန်ုပ် သိရလေပြီ။ မည်ကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့ စခန်းသိမ်းကြမည်မှာ ယုံမှားဖွယ်မရှိချေ။ သူသည် မိမိကိုယ်ကိုမိမိ မည်ကဲ့သို့ ကာကွယ် ရမည်ကိုမျှ မသိဘဲ ဓားကြီးကို ဝှေ့ယမ်းကာ ခုတ်ချင်သလို ခုတ်လျက်ရှိလေ၏။

ကျွန်ုပ်ကား သူ့ဓားချက်များကို သက်သက်သာသာနှင့် ပင် ကာကွယ်လိုက် ပြီးနောက် အင်္ဂလိပ်လူမျိုးမှာ ကျွန်ုပ်ပြုသမျှ ခံရတော့မည့် အဖြစ်မျိုးသို့ ရောက်၍ နေရှာတော့၏။ သို့နှင့် ပင် သူသည် သည်းသည်းမည်းမည်း ခုတ်လျက်ပင်ရှိသေးရာ ကျွန်ုပ်လည်း သူ့အား စိတ်ထဲကကြိတ်၍ ချီးမွမ်းမိသေး၏။ ထိုမျှမက သူနှင့် ခုတ်နေရမည့် အစား နံဘေးမှ ရပ်ကြည့်နေသူများ ထဲမှ တစ်ယောက်ယောက်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်ခုတ်ရသော် ကောင်းလေစွဟု ပင် တောင့်တမိ၏။

သို့သော် ... ၎င်းကား မဖြစ်နိုင်သော အရာမျှသာ ဖြစ်၏။ ယင်းသို့ ခပ်ညာညာ ကစား၍ နေသည် ကိုပင် ပွဲကြည့်နေသူများ သည် ကျွန်ုပ်အား ပြက်ရယ်ပြောင် လှောင် ပြုလုပ်ကြသည် နှင့် နောက်ဆုံး၌ ကျွန်ုပ်လည်း ရုတ်တရက် စိတ်ထွက် လာပြီးလျှင် သူ့အား တစ်ချက်မျှ ဖိ၍ တိုက်လိုက်ပြီးနောက် သူ၏ အကာအကွယ် ပေါ်မှ ကျော်ကာ ကျွန်ုပ်၏ ဓားဦးကို သူ၏ ရင်ဘတ်ရှိရာသို့ တစ်ချက်မျှ ခပ်ဆတ် ဆတ်ကလေး ထိုးနှစ် လိုက်လေ၏။

၎င်းတို့ အနက် စစ်ဗိုလ်မှာ ကျွန်ုပ်နှင့် သိဟောင်းကျွမ်းဟောင်းဖြစ်သည့် အတိုင်း သူသည် ကျွန်ုပ်အား ဆလံပေး လိုက်လေသည် ။

စစ်ဗိုလ်က ...

" သိပ်ဆိုတဲ့ ကိစ္စပဲ၊ မစ္စတာဒီဗရော ... ဟိုလူတော့ သေသွားပြီဆိုပါကလား "

ကျွန်ုပ်က ခပ်ပေါ့ပေါ့ပင် ...

" မသေပါဘူးဗျာ ... ဒီကိစ္စအတွက်နဲ့ သာ ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားတို့ ပြန်ကြရုံ ပါပဲ "

" ဟုတ်ပါတယ် ... ခင်ဗျားနဲ့ အတူတူ ပြန်ရမှာ ပါပဲ။ တစ်ဆိတ် ... ခင်ဗျားဓား ကျုပ်ကို အပ်ပါဗျာ ... "

" ယူလေ ... ရော။ နို့ပေမဲ့ ... ဟိုလူတော့ မသေပါဘူးဗျာ "

" ကိုင်း ... ရဲဘော်တို့ ဘယ်ကွေ့ ... ရှာတီလေး ... အကျဉ်းထောင်ကို ...

ချီတက် "

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျွန်ုပ်ကိုကား သူခိုး၊ ခါးပိုက်နှိုက် တစ်ယောက်ပမာ

ရှာတီလေး အကျဉ်းထောင်တွင် ချုပ်နှောင်ထားခဲ့လေပြီ။ ကျွန်ုပ်လည်း စဉ်းစား၍ ကြည့်လိုက်တိုင်း အတော်ပင် စိတ်မကောင်းဖြစ်ကာ ဝမ်းနည်းအားငယ်မိတော့ ၏။

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ကျွန်ုပ်အား အခြားအကျဉ်းသားများ နှင့် မတူဘဲ ကြပ်တည်းစွာ ချုပ်နှောင်ထားရမည်ဟူသော အမိန့်ရောက်ရှိလာ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း အချုပ်ခန်းတွင် ရောက်တတ်ရာရာ စဉ်းစားလျက် ရှိရာ ကာဒီနယ်၏ ကျယ်ပြန့်သော တန်ခိုးအာဏာ များကို

လည်းကောင်း၊ လျှို့ဝှက်နက်နဲသော အကြံအစည်များ ကိုလည်းကောင်း၊
ကြောင်သည် ကြွက်ကို ကစားသကဲ့သို့ လူတစ်ယောက်အား လှည့်ပတ်နိုင်သည့် အကြောင်းများကိုလည်းကောင်း၊ နောက်ဆုံး ထုတ်ပြန်သော ပညတ်ချက်အရ ဓားချင်းယှဉ်ပြိုင်၍ ခုတ်သူများ အတွက် အပြစ်မှာ သေဒဏ်ဖြစ်ကြောင်း ကိုလည်းကောင်း ဆက်လက် တွေးတောလျက် ရှိလေ၏။

။

သုံးရက်မျှ ကြာရှိသောအခါ ထောင်မှူးဖြစ်သူသည် ကျွန်ုပ်ထံ လာရောက်၍ ကျွန်ုပ်အား ကြိုးပေးသတ်ရန် သေချာကြောင်းကို ယခင်က ပြောနေကျအတိုင်း မပြောတော့ဘဲ လေသံ ခပ်ပျော့ပျော့နှင့် ကျွန်ုပ်တောင်းဆိုသော ရေတစ်ခွက်ကို ယူ လာပြီးနောက် ...

" ခင်ဗျားတော့ ကာဒီနယ်ဆီကို သွားရလိမ့်မယ်ထင်တယ် မစ္စတာ ဒီဗရော ..."

" ဘာပြောတယ်ဗျ ... ကာဒီနယ်ဆီကို ကျုပ် သွားရမယ် ဟုတ်စ"

" ဟုတ်တယ်"

" ကောင်း လိုက်လေဗျာ ... သဘောကျ လိုက်လေ၊ မောင်မင်းကြီး သား ကာဒီ နယ်ရစ်ချလူး သက်တော်ရာကျော် ရှည်ပါစေ ..."

ကျွန်ုပ်မှာ ဝမ်းသာအားရရှိလှသဖြင့် ထ၍ ပင် ခုန်မိတော့၏။

မကြာမီ ကျွန်ုပ်အား အစောင့်အရှောက်များ ခြံရံကာ နန်းရင်း ဝန်ကြီး ကာဒီ နယ်ရစ်ချလူး၏ ရှေ့မှောက်သို့ ခေါ်ဆောင် လာလေ၏။ ထိုအခါက ပြင်သစ်နိုင်ငံ တွင် သာသနာရေးဂိုဏ်းများ သည် လွန်စွာပင် တန်ခိုးအာဏာတက်လျက် ရှိရ ကား ရဟန်းမင်းကြီး၏ အတိုင်ပင်ခံဖြစ်သော ရစ်ချလူးမှာ ဘုရင်ခံချုပ်လည်း ဖြစ် သည့် အတိုင်း ဘုရင်၏

တန်ခိုးအာဏာ ရရှိသူ ဖြစ်လေသည်။ ။

တစ်ကြိမ်က ကျွန်ုပ်သည် သူ့ထံသို့ အချိန်မီ သတင်းပေးခြင်းဖြင့် သူ၏ အသက်ကို သိသိကလေးမျှ လွတ်မြောက်အောင် ကယ်ဆယ်ခဲ့ဖူး၏။ ကျွန်ုပ် မှာ ကာဒီနယ်အား တစ်နာရီခန့်မျှ စောင့်ဆိုင်းလျက်ရှိရာ အထက်ပါအကြောင်းများ နှင့် တကွ ၎င်း၏ နိုင်ငံရေးပရိယာယ်တွင် ကျွမ်းကျင်ပုံများကို စိတ်ထဲမှ တန့်န့် စဉ်းစား၍ နေမိ၏။

နောက်ဆုံး၌ အခန်းတံခါးပွင့်သွားပြီးလျှင် အစောင့်များ သည် ကျွန်ုပ်အား နန်းရင်းဝန်ကြီး ကာဒီနယ်ရစ်ချလူးရှေ့မှောက်သို့ သွင်းသွားလေ၏။ သူသည် အေးစက်လှသော သူ၏ မျက်လုံးကြီးများ ဖြင့် ကျွန်ုပ်အား တစ်ချက်မျှ လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်ရာ ခက်ထန်မာကျောလှသော သူ၏ ကြည့်ပုံမှာ ကျွန်ုပ်၏ ကျောရိုး အတွင်းသို့ စိမ့်၍ ဝင်သွားသည့် အလား မှတ်ထင်ရလေသည်။ သူ၏ မျက်နှာမှာ သွေးမရှိသကဲ့သို့ ရှိသော်လည်း မျက်လုံးများမှာ အလွန်အမင်း တောက်ပခက် ထန်လှပေရာ သတ္တိအကောင်းဆုံးလူများကိုပင် တုန်လှုပ်၍ သွားစေမည် ဖြစ်၏။

သူ၏ မျက်နှာထားကို မြင်ရသောအခါ သူ၏ ပရိယာယ်များ ပုံ၊ သံမဏိကဲ့သို့ စိတ်သဘောထား ရှိပုံများကို ကျွန်ုပ် ပြန်၍ သတိရမိ၏။ သူသည် ဘုရင်၏ နောင် တော်ဖြစ်သော အော်လင်နယ်စား အမတ်ကြီးကို ဖိနှိပ်ခဲ့၏။ မယ်တော်မိဖုရားကြီး ကိုလည်း တားဆီးချုပ်ချယ်ခဲ့၏။ များစွာ ကုန်သော ပြင်သစ် မှူးကြီးမတ်ကြီး တို့ ကိုလည်း သူ၏ လမ်းမှ သုတ်သင် ဖယ်ရှားခဲ့၏။ လွန်ခဲ့သော (၂) နှစ်လောက်ကပင် ရိုရှယ်လီမြို့ကို နှိမ်နင်းအောင်မြင်ခဲ့၏။

မကြာသေးမီကလည်း "လန်ဂျီ" နယ်မှ သူပုန်များကို ဖိနှိပ်ခဲ့၏။ သို့နှင့် ပြင်သစ်ပြည် တောင်ဘက်ပိုင်းမှာ ရှေးအခါက အခွင့်အရေးများ

ကို လက်လွှတ်ခဲ့ ရပြီးဖြစ်၍ မကျေမချမ်း ရှိနေသော်လည်း ဤ ၁၆၃၀-ခုနှစ်တွင် ကာဒီနယ်ရစ် ချလူးအား မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မော်မကြည့်ဝံ့ကြချေ။

"မင်းကို ဖမ်းမိတာ သိပ်နေရာကျတာပဲ မစ္စတာဒီဗရော၊ မင်းက လူကောင်း တစ်ယောက်ပဲ။ မင်းကိစ္စဟာ သာဓကတစ်ခု ဖြစ်စေရမယ်ပေါ့ကွယ်။ ပြီးတော့ ... မင်းက ဓားစွမ်းပြတဲ့ လူတစ်ယောက်ကိုကွဲ့။"

ကျွန်ုပ်က ...

"ဒါကတော့ အရှင်ကိုယ်တိုင်လည်း ဓားကစားပါတယ်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကာဒီနယ်က ပြုံးလျက် ...

"ဟုတ်ပါတယ် ... ဒါကြောင့် လဲ ..."

"ကျွန်တော်မျိုးမှာ တော့ ဆင်းရဲတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ် အရှင်"

"ဆင်းရဲပေမယ့် ချမ်းသာတဲ့ လူထက်ပိုပြီး မနစ်နာစေရပါဘူးကွဲ့။"

"ပြီးတော့ ... တစ်ကြိမ်ကလည်း အရှင်ရဲ့ အသက်ကို ကျွန်တော်မျိုး ကယ်ဆယ်ခဲ့ဖူးပါတယ် ... အရှင်"

ကြံရာမရသည့် အနေဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ထုတ်ဖော်ပြောလိုက်မိ၏။

"ဒီအတွက် ကျွန်ုပ်က ကျေးဇူးပြုပြီးပါကော၊ တစ်ကြိမ်တောင်မက ဘူး၊ ဒီ အတွက်ကြောင့် သာပေါ့၊ နို့မဟုတ်ရင် ... မင်းကို အခုလိုခေါ်ပြီး တွေ့ပါ့မလား။ ဒါထက် ... မင်းဟာ နှစ်ယောက်ချင်း ဓားချင်းယှဉ်ခုတ်တဲ့ ပွဲတွေမှာ လူ(၆) ယောက်ထက်မနည်း သတ်ခဲ့ပြီဆိုပါကလား။ ဒီတော့ ရှင်ဘုရင်ကို မင်းကအသက် တစ်ချောင်းတော့ ပြန်ပြီးလျော်ထိုက်

တာပေါ့ကွဲ့။ အဲဒါကို မင်းပေးရလိမ့်မယ်။ ဘာမှ ပြောစရာမရှိဘူး မစ္စတာ ဒီဗရော၊ ဥပဒေဆိုတာ သူ့လမ်းအတိုင်း သွားရလိမ့် မယ်"

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့ဖြင့် ...

"ကျွန်တော်မျိုး တစ်ခုတောင်းပန်ပါရစေ။ အရှင်နဲ့ နှစ်ယောက်ချင်း တွေ့ဖို့ အခွင့်ပြုပါ။ ကျွန်တော်မျိုးက သေရမယ့်လူပါ ... အရှင်"

"မှန်ပေတယ်"

သို့နှင့် ကာဒီနယ်သည် တစ်ခဏမျှ စဉ်းစားပြီးနောက် ကျွန်ုပ်အား စောင့် ကြပ်ခေါ်ဆောင်လာသူ လက်ဖတင်နင်ဗိုလ်မှူးအား မျက်ရိပ်ပြ လိုက်လေ၏။ ဗိုလ်မှူး ထွက်သွားသောအခါ ကျွန်ုပ်အား ...

"ဘာလဲ ... ပြောစရာရှိရင် မြန်မြန်ပြောလေ၊ မစ္စတာဒီဗရော ..."

"ကျွန်တော်မျိုးနဲ့ ဓားချင်းယှဉ်ခုတ်တဲ့ လူဟာ မသေပါဘူး ... အရှင်"

"ဒီဟာ ထားပါလေ၊ မင်း ပြောချင်တာက ဒါမဟုတ်ပါဘူး"

"အရှင့်အသက်ကို တစ်ကြိမ် ကျွန်တော်မျိုး ကယ်ခဲ့ဖူးပါတယ်"

"ဒီဟာ ဝန်ခံတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ငါသိတာတောင် မင်းသတ်ခဲ့တာ ခြောက် ယောက် ရှိပြီ မစ္စတာဒီဗရော။ မင်းဟာ အမျိုးကောင်း အနွယ်ကောင်း ဖြစ်ရက်သားနဲ့ ဒီလို ဖြစ်နေတာ မင်းမရှက်ဘူးလား"

"အရှင့်အသက်ကို နောင်လည်း ကယ်နိုင်ကောင်း ကယ်နိုင်ပါလိမ့် ဦးမယ်"

"မင်းက ဘာများ တင်ကြိုသိနေလို့ လဲ ... မဟုတ်ပါဘူးလေ"

ကာဒီနယ်သည် ဦးခေါင်းကို ညင်သာစွာ ယမ်းလိုက်ပြီးနောက် ဆက် လက်

၍ ...

" ဒီအပြောမျိုးက ရိုးနေပါပြီကွဲ့။ ငါ့မှာ လည်း ... သူလျှိုတွေ ရှိပါတယ် "

"ဒါပေမဲ့ ... အရှင့်သက်တော်စောင့်တပ်ထဲမှာ ကျွန်တော်မျိုးလောက် စား သိုင်းမှာ ကျင်လည်တဲ့ လူတစ်ယောက်မှ မရှိဘူး "

ကာဒီနယ်မှာ စဉ်းစားဟန်ဖြင့် ...

"အင်း ... မင်း ပြောတာမှန်တယ်ဟေ့။ ဟင် ... မင်းပြောတာ မှန်တာပဲ။ ဒါ ထက် ငါစဉ်းစားပါရစေဦးကွယ် "

သူသည် အခန်းကို နှစ်ခေါက်၊ သုံးခေါက်မျှ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် စကြီလျှောက် လျက်ရှိလေရာ ကျွန်ုပ်လည်း တစ်ကိုယ်လုံး ဆတ်ဆတ် တုန်လျက် ရှိလေသည် ။

" မင်းသတင်းကို ကြားရသလောက်တော့ မင်းဟာ အရှင်သခင်ကို တော့ သစ္စာရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်လို့ ကြားရတယ်။ ငါမေးတာကို မဖြေနဲ့ နော်။ ငါ ဒီလိုပဲ ပြောတယ်၊ ကောင်းပြီ ... မင်းကို ငါယုံကြည်ပြီ။ ဒီတော့ ဒီတစ်ကြိမ်ဖြင့် မင်းကို ချမ်းသာခွင့် ပေးလိုက်မယ်။ မင်းသစ္စာ ဖောက်ခဲ့လို့ ရှိရင်တော့ မင်းကံကြမ္မာကို မင်း ဖန်တီးတာပဲ။ ဘီအန်နယ်သား " ဒီကိုချီဖိုရက် " ကို မင်းသိသလား။ ဒီနယ်က " အောက်(ခံ) " နယ်နဲ့ မဝေးလှဘူး "

" မသိပါဘူး ... အရှင် "

" နယ်ကို မသိရင် မစ္စတာ ဒီကိုချီဖိုရက်ဆိုတဲ့ လူကိုကော မသိဘူးလား "

" မသိပါဘူး ... အရှင် "

"အင်း ... မသိတာပဲ ကောင်းတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ... သူ့နာမည်ကိုတော့ ကြားဖူးမှာ ပေါ့။ ပုန်ကန်မှုမှန်သမျှမှာ ဒီလူရဲ့ အကြံဉာဏ်ပါတာချည်းပဲ။ ဒီလူဟာ အခု စပိန် ပြည် ဘိုဆော့နယ်မှာ တခြားသူပုန်တွေနဲ့ အတူ ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ... သူ့မိန်းမက ကိုချီဖိုရက်မြို့မှာ ရှိလေတော့ ခဏခဏ အဲဒီကို သူ လာတယ်လို့ သတင်းကြားရ တယ်ကွဲ့။ ဒီမြို့က စပိန်နယ်စပ်နဲ့ (၁၈) မိုင် ဝေးတာပဲ။ အဲဒီလို လာတဲ့ အခိုက်မှာ မင်း သူ့ကို ဖမ်းရလိမ့်မယ်"

" ဒီဟာလောက်တော့ လွယ်ပါတယ် ... အရှင် "

" ရှုး ... မင်းဘာသိလို့ လဲ " အောက်(ခ်) " မြို့က လမ်းပေါ်မှာ ဘုရင့်တပ်မတော် က စစ်သားတစ်ယောက် လျှောက်သွားရင် ကိုချီဖိုရက်မှာ သတင်းရောက်သွား

ပြီး တိုးတိုးတိတ်တိတ် ပြောကုန်ကြပြီ။ သူ့အိမ်မှာ အစေခံနှစ်ယောက်၊ သုံး ယောက်ရှိတယ်။ ပြီးတော့ ... အတော်လည်း အားကိုးရတဲ့ လူတွေပဲ။ နောက်ပြီး မီးပွားကလေးက စပြီး အကြီးအကျယ် လျှောက်လောင်နေပါဦးမယ်။ ဒါကြောင့် ... ဖမ်းရင် လူမသိအောင် ကြိတ်ပြီး ဖမ်းရလိမ့်မယ် "

ကျွန်ုပ်က ဦးညွတ်၍ အရိုအသေပြုလိုက်၏။

"ဘာဖြစ်ဖြစ်ဆိုပြီး အသက်ကိုစွန့်ထားတဲ့ အိမ်အတွင်းက လူတစ်ယောက် ရယ်။ အကြောင်းရှိတဲ့ အခါ သူ့ကို တကယ်ကူညီမယ့် အစေခံနှစ်ယောက်၊ သုံး ယောက်ရယ်၊ အဲဒါနဲ့ ကိုင်ရမှာ ပဲ။ ဘယ်နှယ်လဲ ... မင်း မလုပ်ချင်ဘူးလား "

တစ်ခဏမျှ ဆိုင်းငံ့နေပြီးနောက် ကျွန်ုပ်လည်း ဦးခေါင်းကို ညွတ်လိုက်၏။

"ကျွန်တော်မျိုး ဘာကို ရွေးချယ်ရမလဲ အရှင်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ...

"ပြောလေ ... ပြောသာပြောပါ မစ္စတာဒီဗရော ... မလုပ်ဘူးလား၊ လုပ်မလား တစ်ခွန်းတည်းပဲ"

"ကျွန်တော်မျိုး လုပ်ပါ့မယ် ... အရှင်၊ နို့ပေမဲ့ ... ကျွန်တော်မျိုးမှာ ဘယ်လို အကျိုးရှိမှာလဲ"

"သူ့ကို အရှင်လတ်လတ် ပါရစ်မြို့ကို ခေါ်ခဲ့ရမယ်၊ သူက အရာရာ သိတဲ့ လူ တစ်ယောက်ကွဲ့။ ဒါကြောင့် ... သူ့ကို ငါလိုချင်တာ မင်းနားလည်ပြီ မဟုတ်လား"

"ကျွန်တော်မျိုး နားလည်ပါပြီ"

"သူ့အိမ်ထဲကို ဝင်ရအောင် မင်းကြံပေတော့၊ ဒီအခါမှာ ပရိယာယ်ကို မင်း အသုံးပြုရလိမ့်မယ်။ သူတို့ က ဘယ်သူ့ကိုမဆို သံသယရှိနေတာကွဲ့။ ဒီတော့ မင်းက သူတို့ ကို လိမ်မရရင်ဖြစ်စေ၊ ဒါမှ မဟုတ်လို့ မင်းလိမ်တာ သူတို့ နောက် တွေ့သွားရင်ဖြစ်စေ၊ မင်းဟာ ငါ့ကို နောက်ထပ်အနှောင့်အယှက် ပေးနိုင်မယ် မဟုတ်တော့ဘူး။ ပြီးတော့ ... အခု မင်းဖောက်ဖျက်ခဲ့တဲ့ ပညတ်ချက်ဥပဒေကို လည်း ဒုတိယအကြိမ် ထပ်ပြီး မင်းဖောက်ဖျက်နိုင်တော့မယ် မဟုတ်တော့ဘူးလို့ ငါထင်တယ်"

ကာဒီနယ်သည် တစ်ချက်ပြီးလိုက်ပြီးနောက် ဆက်လက်၍ ...

"ဒါမှ မဟုတ်လို့ မင်းငါ့ကိုလိမ်ရင် မင်းလည်ပင်းကို ဘီးပေါ်တင်ပြီး ငါချိုးပစ် မယ်"

သူ၏ မျက်လုံးများကို ရဲဝံ့စွာကြည့်ပြီးနောက် ကျွန်ုပ်က ...

"ဒီအတိုင်းပဲ ဖြစ်ပါစေအရှင်၊ မစ္စတာ ဒီကိုချီဖိုရက်ကို ပါရစ်မြို့ အရောက် ကျွန်တော်မျိုး ခေါ်မလာရင် ဒီထက်ကြီးလေးတဲ့ အပြစ်ကို ပေးပါတော့"

"တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အပေးအယူလုပ်တဲ့ ကိစ္စမျိုးပေါ့လေ။ မင်း လည်း သစ္စာရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ကျုပ် ယုံကြည်တယ်။ ဟောဒီ ငွေကို ယူသွားပေတော့။ ကိစ္စအထမြောက်တဲ့ အခါ ဒါထက် နှစ်ဆရစေဦးမယ်။ ဟောဒါက အစေခံနှစ်ယောက်ရဲ့ နာမည်ပဲ။ မင်း အပေါ်မှာ သစ္စာရှိရှိနဲ့ အသုံးခံ ပါလိမ့်မယ်။ ကိုင်း ... သွားပေတော့ မစ္စတာဒီဗရော"
